

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 15Co/120/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1220201067
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 10. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Silvia Walterová
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:1220201067.1

Uznesenie

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Silvie Walterovej a členiek senátu JUDr. Evy Mészárosovej a Mgr. Zity Leimbergerovej, v právnej veci žalobkyne: Z. Ľ. B. Ž. G. N. B. , H. XX.X.XXXX, R. C. C., A. Č. X, proti žalovaným: v 1. rade: N. Ľ. B. Ž. G. N. , H. X.X.XXXX, R. C. C., Č.Á. Č. X, zastúpený spoločnosťou: LAWS, s.r.o., IČO: 36 729 078, Bratislava, Špitálska č. 10, za ktorú koná JUDr. Róbert Lenčoš a v 2. rade: Tatra banka, a.s., IČO: 00 686 930, Bratislava, Hodžovo námestie č. 3, zastúpený spoločnosťou: Dentons Europe CS LLP, organizačná zložka, IČO: 36 861 351, Bratislava, Bottova č. 7939/2A, za ktorú konajú JUDr. Juraj Gyárfáš, PhD., L.L.M. a JUDr. Peter Kubina, o zaplatenie sumy 657.534,57 €, na odvolanie žalobkyne proti uzneseniu Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 10. júla 2023, č. k. B2-7C 19/2020-558, takto

rozhodol:

- I. Uznesenie Mestského súdu Bratislava IV zo dňa 10. júla 2023, č. k. B2-7C 19/2020-558, vo výroku IV., ktorým žalovanému v 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, p o t v r d z u j e .
- II. Žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .
- III. Žalovanému v 2. rade p r i z n á v a nárok náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

odôvodnenie:

1. Napadnutým uznesením súd prvej inštancie konanie zastavil (výrok I.), zrušil zabezpečovacie opatrenie Okresného súdu Bratislava II č. k. 29 C 59/2019-121, zo dňa 15.10.2019, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 24.2.2020 v spojení s uznesením Krajského súdu v Bratislave č. k. 7 Co 16/2020-310, zo dňa 6.2.2020 (výrok II.), žalovanému v 1. rade nepriznal nárok na náhradu trov konania (výrok III.) a žalovanému v 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (výrok IV.).

2.1. Rozhodnutie vo výrokoch I. a II. právne odôvodnil ustanoveniami § 144, § 145 ods. 1, § 146 ods. 1, § 336 ods. 4 a § 335 ods. 1 Civilného sporového poriadku (ďalej len "C.s.p.") a vecne tým, že vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobkyňou v celom rozsahu, v nadväznosti na súhlas oboch žalovaných, konanie zastavil a zároveň v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami zrušil nariadené zabezpečovacie opatrenie.

2.2. O trovách konania rozhodol právne podľa ustanovení § 256 ods. 1 a § 257 C.s.p. a dôvodil, že žalobkyňa procesne zavinila zastavenie konania späťvzatím žaloby, preto majú žalovaní nárok na náhradu trov konania. S ohľadom na skutočnosť, že obsahom dohody o urovaní uzatvorenej medzi žalobkyňou a žalovaným v I. rade je aj záväzok, že každá zo strán si bude uhrádzať svoje samostatne a nebudú požadovať priznanie nároku na náhradu trov konania, rozhodol tak, že žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trov konania nepriznal. Čo sa týka žalovaného v 2. rade, žalobkyňa navrhovala, aby mu súd nepriznal nárok na náhradu trov konania z dôvodov hodných osobitného zreteľa. V tejto súvislosti poukazovala najmä na svoj vek, v prípade priznania nároku hrozbu

exekučných konaní. Uviedla tiež, že v dôsledku uloženia takejto povinnosti by sa ako maloletá bez svojej viny dostala do postavenia dlžníka, a to ešte pred nadobudnutím plnoletosti. Keďže zastavenie konania zavinila žalobkyňa bez uvedenia dôvodu a so žalovaným v 2. rade nedošlo k žiadnej dohode o urovaní, pričom vek a prípadná nepriaznivá finančná situácia, či hrozba exekúcie nie sú dôvodom hodným osobitného zreteľa, žalovanému v 2. rade priznal náhradu trov konania v plnom rozsahu, keď má ísť o výnimočnú situáciu, akou však predmetná vec nie je.

3. Proti tomuto rozhodnutiu podala včas žalobkyňa odvolanie v rozsahu jeho výroku IV., v ktorom dôvodila, že súd prvej inštancie jej nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces; konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci; rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 písm. b/, d/, h/ C.s.p.). Uviedla, že vzala žalobu späť z dôvodu mimosúdneho urovnania sporu so žalovaným v 1. rade, pričom sa zároveň dohodli, že v prípade ak súd zastaví konanie, nebude si žiadna zo strán nárokovat náhradu trov konania, čo žalovaný v 1. rade potvrdil. V späťvzatí žaloby zároveň navrhla súdu, aby pre vážny dôvod hodný osobitného zreteľa nepriznal náhradu trov konania ani jednej zo strán a teda ani žalovanému v 2. rade. Súd prvej inštancie napriek vyššie uvedenej požiadavke žalobkyne výrokom č. IV. napadnutého uznesenia priznal žalovanému v 2. rade náhradu trov konania v celom rozsahu. V zmysle ustálenej judikatúry najvyšších súdnych autorít dôvodom na použitie ustanovenia § 257 C.s.p. môžu byť okolnosti hodné osobitného zreteľa, ktoré Civilný sporový poriadok neuvádza ani exemplifikatívne. To však neznamená, že tým vytvára priestor na voľnú úvahu súdu. Pri skúmaní, či existujú dôvody hodné osobitného zreteľa, treba prihliadnuť na osobné, zárobkové, majetkové a iné pomery účastníkov (správne označenie - sporových strán - poznámka odvolacieho súdu), procesný postoj strán, a to na oboch stranách sporu, okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nárokov, pričom hranice sudcovskej úvahy sú dané účelom právnej úpravy náhrady trov konania, ktorá jej nepriznanie úspešnej strane sporu pripúšťa len ako výnimku zo všeobecného procesného princípu zodpovednosti za výsledok sporového konania. Žalobkyňa zhrnula, že teda jestvujú dve podmienky, ktoré musia byť pre uplatnenie uvedeného ustanovenia splnené, a to výnimočné okolnosti a dôvody hodné osobitného zreteľa. S poukazom na uvedené konštatovanie súdu v bode 13. odôvodnenia napadnutého uznesenia je v priamom rozpore s ustálenou praxou najvyšších súdnych autorít. Má za to, že v danej veci sú dané výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie náhrady trov konania, ktoré spočívajú jednak v okolnostiach na strane žalobkyne (je maloletým dieťaťom, nemá žiadny príjem a teda nie je spôsobilá priznaný nárok na náhradu trov konania uhradiť, pričom s poukazom na hodnotu sporu bude tento nárok predstavovať niekoľko tisíc eur, čo by pre žalobkyňu bolo likvidačné a pôsobí značne neprimeranou tvrdosťou) a tiež v okolnostiach na strane žalovaného v 2. rade (je bankou a jeho osobné, majetkové a príjmové pomery sú v absolútnom nepomere k pomerom žalobkyne, nepriznanie nároku na náhradu trov konania nijakým spôsobom neovplyvní majetkové pomery žalovaného v 2. rade). K okolnostiam danej veci zdôraznila, že žaloba bola podaná dôvodne, nešlo o bezúspešné bránenie práva. V dôsledku konania žalovaných sa jej majetok znížil o sumu, ktorú dôvodne žalovala. Ustanovenie § 257 C.s.p. je podľa žalobkyne možno tiež vnímať ako nástroj na modifikáciu (zjemnenie) prísnych ustanovení o náhrade trov konania, ktorých aplikáciou v určitých prípadoch dochádza k neprimeranej tvrdosti, tak ako práve v tomto prípade. Ak sa však odvolací súd nestotožní so žalobkyňou uvádzanými dôvodmi pre nepriznanie nároku na náhradu trov konania žalovanému v 2. rade v celom rozsahu, žalobkyňa navrhla, aby odvolací súd využil túto modifikáciu a žalovanému v 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30 %. Odvolaciemu súdu navrhla napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie vo výroku IV. zrušiť a vrátiť na ďalšie konanie, alebo ho zmeniť tak, že žalovanému v 2. rade neprizná náhradu trov konania, eventuálne zmeniť tak, že žalovanému v 2. rade prizná nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30 %.

4. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že s odvolaním žalobkyne sa plne stotožňuje a je názoru, že v danom prípade by súd mal prihliadať na okolnosti hodné osobitného zreteľa, a to osobné postavenie žalobkyne, jej majetkové pomery v kontexte predpokladanej výšky trov konania, ktoré boli aj dôvodom, pre ktorý sa v rámci dohody o urovaní vzdal žalovaný v 1. rade nároku na náhradu trov konania, resp. súhlasil s ich vzdaním sa. Súd by mal tiež prihliadať na výnimočnosť a závažný dôvod, ktorým je sociálne postavenie žalobkyne, t. j. skutočnosťou, že je maloletá, stále nezaopatrená a bez príjmu, kedy by sa dôsledkom priznania náhrady trov konania voči žalovanému v 2. rade dostala do ťažkej sociálnej situácie s hrozbou exekučných konaní, a to ešte pred nadobudnutím plnoletosti. Žalovaný v 1. rade má za to, že súd v danom prípade nevzal na zreteľ tieto výnimočné okolnosti prípadu.

Aj žalovaný v 1. rade má za to, že v danom prípade je potrebné, aby súd prihliadol na najlepší záujem maloletého dieťaťa. Ako sporová strana a zároveň aj ako otec (zákonný zástupca) žalobkyne sa pripojil k odvolaciemu návrhu, t. j. aby odvolací súd napadnuté uznesenie vo výroku IV. zrušil, resp. zmenil tak, že žalovanému v 2. rade nepriznáva nárok na náhradu trov konania, prípadne žalovanému v 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 30 %.

5. Žalovaný v 2. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne uviedol, že napadnuté uznesenie považuje za vecne a obsahovo správne a žiadal náhradu trov konania v celom rozsahu.

6. Odvolací súd preskúmal vec, v ktorej je viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 378 ods. 1, § 379, § 380 C.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalobkyne je nedôvodné.

7. Podľa § 256 ods. 1 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

8. Podľa § 257 C.s.p. výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

9. V zmysle vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 256 ods. 1 C.s.p. ak súd zastavuje konanie (napr. z dôvodu späťvzatia žaloby), zaoberá sa pri rozhodovaní o náhrade trov konania tým, či niektorá zo strán sporu zavinila, že konanie muselo byť zastavené. V prípadoch, v ktorých bolo zastavenie konania zavinené stranou sporu, súd prizná protistrane náhradu trov konania, ktoré účelne vynaložila na uplatňovanie alebo bránenie svojho práva. Zároveň je potrebné otázku, či strana zavinila, že konanie muselo byť zastavené, posudzovať podľa procesného výsledku. Ak došlo k zastaveniu konania podľa § 145 ods. 1 C.s.p. v prípade, že žalobca vzal účinne späť svoju žalobu, je v zásade žalobca povinný nahradiť trovy konania protistrane, nakoľko späťvzatím žaloby procesne zavinil zastavenie konania. Pri posudzovaní zavinenia v zmysle § 256 ods. 1 C.s.p. výraz "zavinenie" nemožno interpretovať v doslovnom jazykovom zmysle, ale vo vzťahu príčinnej súvislosti, v ktorej príčinou je správanie strany sporu a dôsledkom je vznik trov druhej sporovej strany. V súvislosti s posúdením otázky zavinenia je potrebné vychádzať z obsahu späťvzatia žaloby, príp. z iných okolností obsiahnutých v spisovom materiáli.

10. Keďže zo späťvzatia žaloby, resp. návrhu na zastavenie konania vyplýva, že žalobkyňa a žalovaný v 1. rade uzatvorili mimosúdnu dohodu (bez toho, aby súdu oznámili, čo bolo predmetom dohody o urovaní, resp. túto dohodu predložili), súd prvej inštancie správne uviedol, že žaloba bola vzatá späť bez uvedenia akéhokoľvek dôvodu, z čoho správne vyvodil záver, že zastavenie konania zavinila žalobkyňa, z dôvodu ktorého má protistrana, t. j. žalovaný v 1. a 2. rade nárok na náhradu trov konania. Tým, že sa žalovaný v 1. rade tohto nároku vzdal, prvoinštančný súd mu nárok na náhradu trov konania nepriznal.

11. Vo vzťahu k odvolateľkou uplatnenej námietke nesprávneho právneho posúdenia veci z dôvodu, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania neskúmal dôvody hodné osobitného zreteľa odvolací súd konštatuje, že predpokladom aplikácie § 257 C.s.p. je kumulatívne splnenie zákonom stanovených podmienok, a to existencia dôvodov hodných osobitného zreteľa a výnimočné okolnosti. V tejto súvislosti odvolací súd uvádza, že aplikácia tohto ustanovenia prichádza do úvahy len v prípadoch, keď sú naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, avšak súd dospeje k záveru, že sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa, pre ktoré náhradu trov neprizná a predpokladá existenciu výnimočných okolností prípadu. Výnimočnosť môže spočívať tak v okolnostiach danej veci, v charaktere určitých druhov konania, ako aj v okolnostiach na strane strán sporu. Jedným z rozhodujúcich kritérií je to, aby sa takéto rozhodnutie nejavilo ako neprimeraná tvrdosť voči strane sporu a aby neodporovalo dobrým mravom. Keďže je akcentované nazeranie na použitie § 257 z pohľadu úspešnej strany, slúži toto ustanovenie na riešenie situácie, v ktorej je nespravodlivé, aby ten, kto dôvodne bránil svoje porušené alebo ohrozené práva alebo právom chránené záujmy dostal náhradu trov, ktoré pri tejto činnosti účelne vynaložil. Ustanovenie § 257 neslúži na zmierňovanie alebo odstraňovanie majetkových rozdielov medzi stranami (pozri nález Ústavného súdu Českej republiky, sp. zn. I. ÚS 2862/07). Použitie § 257 neodôvodňuje ani fakt, že strana nie je solventná, alebo že zároboková a majetková situácia strany, ktorá v spore zvíťazila, je lepšia ako u jej protistrany. Toto ustanovenie má slúžiť na odstránenie neprimeranej tvrdosti, teda, inými slovami, na dosiahnutie spravodlivosti pre strany sporu, pokiaľ ide o

vedenie súdneho konania a jeho výsledok. Napriek doslovnému zneniu § 257 nepriznanie sa môže týkať všetkých trov alebo len ich časti. Čo sa týka rozsahu, môže súd povinnosť nahradiť trovy moderovať celkom alebo sčasti, avšak vždy iba moderovať - nemôže túto povinnosť preniesť na inú stranu sporu.

12. Odvolací súd má za to, že v danom prípade nejde o taký spor, ktorého charakter by predstavoval výnimku v nazeraní na spôsob rozhodovania o trovách konania (nešlo o vyporiadanie spoluvlastníctva, určenie otcovstva a pod.). Za výnimočné okolnosti označila odvolateľka skutočnosť, že je maloletou (v čase rozhodovania odvolacieho súdu už nadobudla plnoletosť), stále nezaopatrená a bez príjmu a majetku väčšej hodnoty a zároveň to, že v prípade priznania nároku trov konania žalovanému v 2. rade v plnom rozsahu by sa dostala do ťažkej sociálnej situácie s hrozbou exekučných konaní, a to ešte pred nadobudnutím plnoletosti. Za takejto situácie podľa názoru odvolacieho súdu nemožno vyvodíť, že na strane žalobkyne ide o výnimočnú situáciu a dôvody hodné osobitného zreteľa pre rozhodnutie o nepriznaní nároku na náhradu trov konania žalovanému v 2. rade. Odvolací súd má zhodne so záverom súdu prvej inštancie za to, že odvolateľkou uvádzané dôvody nemožno považovať za dôvody hodné osobitného zreteľa pre nepriznanie (ani moderovanie) nároku žalovanému

v 2. rade na náhradu trov konania. Žalobkyňa je v už v čase rozhodovania odvolacieho súdu plnoletá a ako doposiaľ nezaopatrená, je stále v starostlivosti svojich rodičov ako zákonných zástupcov (teda aj žalovaného v 1. rade), ktorý majú voči nej vyživovaciu povinnosť až do doby, pokiaľ nie je schopná sa sama živiť. Žalobkyňa ani nijako nepreukázala svoje tvrdenie o "ťažkej sociálnej situácii s hrozbou exekučných konaní". Skutočnosť, že sa žalovaný v 2. rade (bez posudzovania veci samej) stal stranou sporu v procesnom postavení žalovaného, možno pričítať žalobkyňi, ktorá ak sa rozhodla žalovaného v 2. rade označiť ako protistranu, musela si byť vedomá skutočnosti, že v prípade neúspechu bude nútená znášať trovy protistrany, prípadne mala možnosť ho pribrať aj ako účastníka mimosúdnych rokovaní v rozsahu vzniknutých trov konania. Ani výška trov konania úspešnému žalovanému v 2. rade vzhľadom na výšku žalovanej sumy nemôže predstavovať dôvod nepriznania, prípadne moderovania nároku na náhradu trov konania žalovaného v 2. rade. Všetky uvedené faktory mala žalobkyňa predpokladať v rámci zvolenej procesnej taktiky. Z uvedených dôvodov sa preto odvolací súd nestotožnil s tvrdeniami žalobkyne v jej odvolaní o nesprávnom právnom posúdení veci súdom prvej inštancie pri aplikácii ustanovenia § 257 C.s.p. a ani, že toto nesprávne právne posúdenie možno považovať za nesprávny procesný postup podľa ustanovenia § 365 ods. 1 písm. b/ C.s.p.

13. Žalobkyňa svoje odvolanie voči napadnutému uzneseniu odôvodnila aj tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 365 ods. 1 písm. d/ C.s.p.), ale vôbec vo svojom odvolaní nekonkretizovala vady, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Odvolací súd poukazuje na to, že účinný prieskum napadnutého rozhodnutia alebo konania jemu predchádzajúceho môže odvolateľ vyvolať len pomenovaním konkrétnych nedostatkov napadnutého rozhodnutia, resp. konania, ktoré mu predchádzalo, čo žalobkyňa neurobila, keď sa vo svojom odvolaní iba citovala uvedené ustanovenie zákona.

14. Na základe vyššie uvedených dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie vo výroku IV., ktorým žalovanému v 2. rade priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu, podľa § 387 ods. 1, ods. 2 C.s.p. ako vecne správne potvrdil.

15. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 262 ods. 1 a § 396 ods. 1 C.s.p. a v konaní úspešnému žalovanému v 1. rade nárok na náhradu trova konania nepriznal, keďže sa tohto nároku výslovne vzdal. Úspešnému žalovanému v 2. rade trovy odvolacieho konania voči neúspešnej žalobkyňi odvolací súd priznal v rozsahu 100 %, keďže zavinila zastavenie konania a k aplikácii ustanovenia § 257 C.s.p. nebol dôvod s odkazom na dôvody uvedené v bodoch 11. a 12. odôvodnenia tohto uznesenia. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 C.s.p.).

16. Odvolací súd prijal rozhodnutie jednohlasne (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1.5.2011, § 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

(1) Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

(2) Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 C.s.p.).

(1) Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

(2) Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

(1) Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

(2) Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

(1) Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

(2) Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a

ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 C.s.p.).

(1) Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

(2) Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 C.s.p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C.s.p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C.s.p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C.s.p.).